

ترجمه اولین کتاب «یعقوب نیمرودی» با عنوان «روزهای تهران» از بنیاد تاریخ پژوهی و دانشنامه انقلاب اسلامی منتشر می‌شود.

یعقوب نیمرودی یکی از مهم‌ترین عناصر جاسوسی رژیم صهیونیستی پیش از پیروزی انقلاب اسلامی بود. او بیش از ۳۰ سال تلاش کرد که به نفع خود و رژیم، اقدامات حیرت‌آوری را رقم بزند. این پهلودی صهیونیست عراقی الاصل با نشر سه

«روزهای تهران» به روایت یک جاسوس مוסاد منتشر می‌شود

مریم ندیمی از یک تجربه حرفه‌ای می‌گوید

هنر درمانی اسلامی در دل غرب

گرچه چند روزی از تولد ابن‌سینا و روز پزشک در ایران (اول شهریور) گذشته اما آن‌قدر سایه بومل در حوزه پزشکی و به‌ویژه نظراتش در فلسفه و هنر بلند است که هر روز می‌توان به آنها رجوع کرد. ابن‌سینا، آرای مختلفی در زمینه نقاشی، شعر و موسیقی دارد که در آثار مختلفش به‌ویژه کتاب «شفای آسوده است. او همواره در مورد تاثیرگذاری هنر بر اندیشه و اخلاق، نظریات مختلفی ارائه کرده و همین موضوع شاید پایه‌های هنر درمانی را در جهان معاصر بنا گذاشت. همان‌گونه که نظریات ابن‌سینا در مورد رنگ و تاثیر آنها بر دمای بدن موجب شد، رنگ سبز در بیمارستان‌های سراسر جهان به‌عنوان یک دستورالعمل هنوز هم تکرار شود اما در این گزارش هدف ما پرداختن به اندیشه‌های ابن‌سینا نیست، بلکه به‌بهانه زادروزش و البته ابتکار هنری یک هنرمند جوان ایرانی در کانادا که با هنر درمانگری می‌کند، می‌خواهیم نقیبی به گنجینه هنر ایرانی بزنیم که پیش از ابن‌سینا وجود داشته و این دانشمند ایرانی از آن بهره گرفته و هنوز هم در تاریخ معاصر امتداد دارد.

مریم ندیمی، زیست‌شناس چندسالی است که برای ادامه تحصیل به مونترال کانادا مهاجرت کرده. او از کودکی علاقه‌مند به خوشنویسی ایرانی شده و همزمان با تحصیل در دانشگاه، مدرک حرفه‌ای و ممتاز خود را گرفته است. همجواری خط و هنر نگارگری و تذهیب باعث شده تا او به آموزش هنر تذهیب بپردازد. او حالا در مونترال به وسیله تخصص خود و آشنایی با هنر خط و تذهیب به درمانگری با هنر مشغول است. فعالیت ابن پزشک و هنرمند آن قدر در شهر مونترال مورد توجه قرار گرفته که توجه رسانه‌های این کشور را نیز به خود جلب کرده است.

ندیمی درباره خود به سی‌بی‌سی می‌گوید: «از کودکی به نقاشی و آثار هنری علاقه داشتم و همیشه درگیر خلق آنچه در ذهن داشتم بودم. در ۱۲سالگی وارد دنیای زیبای خوشنویسی شدم و بعد از ورودم به دانشگاه در رشته زیست‌شناسی، مدرک حرفه‌ای را گرفتم. در همین ایام به آموزش هنر تذهیب زیر نظر استادی معروف در ایران پرداختم. پس از مهاجرت به کانادا برای ادامه رشته تحصیلی خود در دانشگاه، زمان کافی جهت مشارکت در پروژه‌های هنری نداشتم اما پس از اخذ مدرک دکتری ژنتیک از دانشگاه مونترال، شروع کردم به اجازه دادن به تخیل، خلاقیت و استعداد هنری خودم برای خلق آثار هنری جدید و اکنون هدفم انتقال عشق، آرامش و زیبایی هنر ایرانی در فضای چند ملیتی کاناداست.»

فرصت خدا برای ساخت بهشتی در زمین

ابن پزشک هنرمند که حالا مشغول آموزش هنرهای اصیل ایرانی در غرب است، فعالیت خود را نوعی هنر درمانی می‌داند:

میراث ایرانی و نسبت با جهان

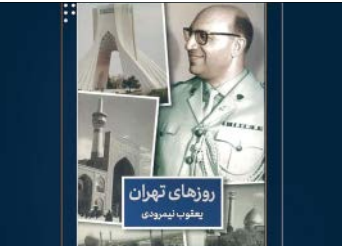
ندیمی که اکنون کارگاه‌های آموزشی تذهیب و خط برگزار و به‌وسیله هنر درمانگری هم می‌کند، معتقد است: «این

عنوان کتاب با محوریت مأموریت در تهران، زندگی و کار و داستان ماجرای مک‌فارلین، تمام زندگی و فعالیت خود به عنوان یک «جهود» واقعی را به تصویر کشیده و با انتشار این سه عنوان اثر به زبان عبری و نه حتی به زبان انگلیسی (چه رسد به فارسی) ماهیت خودبزرترین و صهیونیست خویش را فریاد کند. یعقوب نیمرودی موضوع تحقیقی بسیار جالب، جذاب و راهگشایی برای شناخت مفهوم صهیونیسم درنظر

و ایده و به‌ویژه عمل و مصداق است و کاویدن محتوای سه عنوان کتاب او صرفا یک دستگرمی ابتدایی است؛ چه اگر نابودی اسرائیل لازم آید، شناخت عمیق نیمرودی‌ها اول قدم از پای نهادن در این مسیر است.

میثم عرب‌سرخی و مرتضی سلطانی این مجموعه سه جلدی را منتشر کرده‌اند و بنیاد تاریخ‌پژوهی و دانشنامه انقلاب اسلامی، این کتاب را در سه جلد منتشر خواهد کرد. / تسنیم

سعی می‌کند نور را در زندگی انسان منعکس کند. این هنر دقیق بسیار غنی است و تخیل شما را فراتر از فضای مادی می‌برد. در حقیقت تذهیب چیزی است که زندگی مرا روشن می‌کند. این هنر واقعا به من کمک می‌کند مسوئرت باشم و تمرکز بیشتر داشته باشم. وقتی این هنر را انجام می‌دهم، فقط از زندگی‌ام لذت می‌برم.»

او که اخیرا آثارش را در نمایشگاهی با عنوان حلال در کانادا به نمایش گذاشته، می‌گوید: «اکنون می‌خواهم آثار هنری متعالی تذهیب را با جهان غرب به اشتراک بگذارم و با ارائه خدماتی منحصر به فرد برای کمک به مبتلایان به اضطراب و افسردگی از هنر درمانی اسلامی استفاده کنم.»

دکتر ندیمی ادامه داد: «گرچه به‌طور سنتی از هنر تذهیب در اقدامات درمانی استفاده نمی‌شود اما تصویرسازی با تذهیب متکی بر هم‌زمانی بدن و ذهن است. این تمرین اغلب حالت مدیتیشن بالایی در مراجعان ایجاد می‌کند و حس مشابهی از آرامش را برای آنها به ارمغان می‌آورد. تقریبا مثل تمرین‌های ماندالا درمانی که در شرق آسیا معروف است. این تمرین‌ها نوعی روان درمانی است که ریشه همه آنها در آسیا قرار دارد. این هنر مانند یک مدیتیشن است، زیرا شما باید متمرکز باشید و دست‌ی ثابت داشته باشید. برای همین این هنر شما را از مشکلاتی که دارید، جدا می‌کند. تمرکزی که در این هنر پیدا می‌کنید به شما کمک می‌کند با مشکلاتی که با آن روبه‌رو هستید، برخورد کنید و بر آنها فائق آید. برای همین تمرین تذهیب کمک می‌کند بر مشکلاتی مانند افسردگی غلبه کنید.

در حقیقت این هنر مردم را دعوت می‌کند تا در زندگی خود بیشتر خوشحال باشند.»

پیش

هنر ایرانی برای انسان قرن ۲۱

دکتر ندیمی معتقد است: «مردم در قرن ۲۱ باید یاد بگیرند که سرعت خود را کم کنند، زیرا تعجیل درونی که به‌واسطه رسانه‌های نوظهور پدید آمده، انسان را دچار استرس می‌کند. علم امروز ثابت‌کرده که استرس، ریشه و علت اصلی بسیاری از بیماری‌هاست، برای همین هنر تذهیب برای افرادی است که همیشه عجله و استرس دارند و یک راه درمانی است تا بتوانند به آرامش برسند. ضمن آن‌که از هنر خود برای زیبایی و روشن کردن زندگی‌شان هم استفاده کنند.» این هنرمند که در کارگاه‌های خود علاوه بر تذهیب و خوشنویسی، با ساز سه‌تار برای شاگردانش موسیقی ایرانی می‌نوازد، عقیده دارد: «تذهیب یک معدن طلای دست نخورده ایرانی برای اقدامات درمانی است و امیدوارم این هنر باستانی برای سلامت و تندرستی

مردم امروز در همه جای جهان مفید باشد.»

این زیست‌شناس هنرمند بر این باور است:

«تذهیب برای من راهی برای تمرین فرهنگ

ایرانی است و از آن برای جهان‌بینی خودم

بهره می‌گیرم و تلاش می‌کنم فرهنگ و

جهان‌بینی خود را با دیگر انسان‌ها به

اشتراک بگذارم.»

رویداد

صدسال با جلال آل احمد

به‌مناسبت صدسالگی جلال آل احمد در نشست درباره سه کتاب جدید که درباره این نویسنده منتشر شده است، بحث و گفت‌وگو می‌شود. نشست هفتگی شهر کتاب در روز سه‌شنبه، هفتم شهریور از ساعت ۱۶ به‌مناسبت صدسالگی آل احمد به بحث و گفت‌وگو درباره سه کتاب جدید که در سال جاری

در مورد این نویسنده منتشر شده است، اختصاصی دارد. کتاب «راز حج جلال» نوشته محمدحسین دانایی که درباره سفر حج جلال است، کتاب «آل احمد، مردی میان دو سنگ آسیا» نوشته حسین سنابور شامل داستان‌های برگزیده آل احمد و نقدشان است و کتاب «جلال آل احمد و معاصرانش» نوشته امید طیب‌زاده مشتمل بر چهار مقاله درباره مناسبات جلال آل احمد با چهار نفر از روشنفکران برجسته هم‌عصرش است. این نشست با حضور نویسندگان این سه کتاب در مرکز فرهنگی شهر کتاب واقع در خیابان شهید بهشتی، خیابان شهید احمد قمبر (بخارست)، نبش کوچه سوم برگزار می‌شود. جلال آل احمد در جنبش روشنفکری و نویسندگی ایران تأثیر بسزایی گذاشت. درباره آثار و آرای او کتاب‌ها و مقالات متعددی نوشته شده که از جنبه‌های مختلف به آثارش نگریسته‌اند. صدسالگی تولد او فرصتی است برای ارزیابی و بررسی آثاری که به‌تازگی درباره‌اش منتشر شده است.

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

سی‌امین جشنواره هنرهای

تجسمی جوانان ایران با حضور

۱۳۰ نفر از هنرمندان جوان و

نوجوان از ۲۵ استان کشور در

پارک مشاهیر سندج برگزار شد.

در این جشنواره هنرمندان در

۱۰ رشته تخصصی در عرصه‌های

مختلف گرافیک، نگارگری،

مجسمه‌سازی، کاریکاتور،

خوشنویسی و... به مدت پنج روز

شرکت‌کنندگان در این جشنواره

در گروه سنی نوجوانان

۱۵ تا ۱۹ سال و جوانان از ۱۹ تا

۲۴ سال هستند.

جام جم

فرهنگ

CULTURE

شنبه ۴ شهریور ۱۴۰۲ شماره ۶۵۶۹

یادداشت

حسین نوروزی | گرافیکست

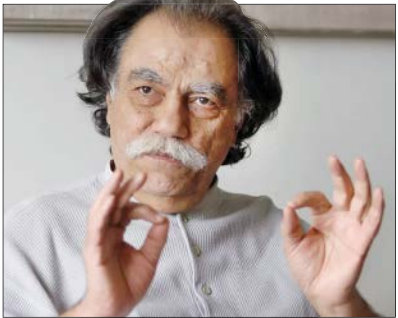
به بهانه زادروز مرتضی میمن، پدر گرافیک ایران

از کج سلیقگی افسوس می‌خورم

از مرتضی خان میمن چه در سال‌های حیات و چه پس از مرگش بسیار نوشته و گفته‌اند؛ گرچه از او هر قدر بگویند و بنویسند باز آن‌گونه که باید حقش ادانی‌شود.

میمن از نسل هنرمندان دورانی بود که هریک از آنان در جایگاه خود همواره بر تارک هنر ایران خوش درخشیدند و تاثیرگذار بودند. سال‌های دهه ۳۰ و ۴۰ ایران گرچه عرصه سیاسی اجتماعی با خطرات و رخداد‌های خوش‌خیمی مواجه نبود؛ در عوض در هنرهای تجسمی ایران اتفاق‌هایی به وقوع پیوست که در سال‌های بعدتر نمود و جلوه و بازکش‌های خود را در حوزه حرفه‌ای و نیز آموزش بیشتر به رخ کشید. مرتضی خان میمن، حاصل فرود و فرازا و چکیده بسیاری از فعل و انفعالات تجسمی این سال‌ها به شمار می‌رود که بسیاری از آن فضاها را بعدها در بازتولید‌های گرافیکی از خود به یادگار گذاشت.

میمن گرچه نقاش بود اما از خصلت انزواگرایی ذاتی یک نقاش به‌شدت گریزان بود. بویایی و حرکت را در تولید آثاری می‌دانست که موازی با درک و شعور و نیاز و فرود و فراز زندگی همه مردم باشد. البته در فرم و فضایی که خود می‌پسندید و با طراحی‌ها و تصویرسازی‌ها و بازیمود فرم‌های گرافیکی تعریف خود را بر آنها ستقاق کرده بود.

مرتضی میمن را گرچه سال‌ها بعد و شاید در همان روزهای نخستین مرگش یکی از همسران و همکاران قدیم او را به «دیپلمات فرهنگی» تعبیر کرد، اما با تمام سنگینی این تعبیر در آن روز حالا دیگر شاید پس از سپری شدن آن روزها به ضرورت نیاز حضور یک دیپلمات فرهنگی قوی برای اثبات حقوق حقه شهروند- هنرمند بیش از پیش بی‌می‌بریم. اوافق‌های بیش‌رو در عرصه هنرهای تجسمی و به ویژه گرافیک ایران را به خوبی رصد و نشان می‌کرد و از همان سال‌ها مسیر صحیح هدایت و روند تکوین و نیز آموزش و تولید اثر هنری را در شکل مدرن و کارآمد و متناسب با روح زمانه مورد مذاقه قرار می‌داد.

میمن گرافیکست در اثنای سال‌های دهه ۴۰ و ۴۰،۵۰ مدام درحال پوست‌اندازی و «شدنی» از جنس دیگر و نو به نو بود. از لایه‌لای صفات کتاب هفته شامل و تصویرسازی‌های حیرت‌انگیز تا پوست‌های جشنواره فیلم تهران تا نشانه‌هایی که هر یک سالیان سال با زندگی مردم عجین بود و نیز آثاری که در اثنای دهه ۶۰ و ۷۰ خلق کرد همه از یک ویژگی برخوردار بودند و آن جست‌وجوی فضایی نو و ایجاد بیانی به مراتب ساده و روان بود؛ آن‌گونه که خود در محاورات روزمره اهل معلق‌گویی نبود آثارش نیز چنین بودند؛ ساده و روان و تاثیرگذار و عمیق. در سال‌های دهه ۷۰ که به عنوان پایان‌نامه‌ام در بررسی آثار کتیبه‌ای در مساجد و بقاع آذربایجان مشغول بودم، مرتضی‌خان سرگرم طراحی نشان شهرداری تبریز بود. مدام عکس‌های آثار و کتیبه‌ها را تهیه و انالیز می‌کردم و در اختیارش می‌گذاشتم و روزها در دفترش در خیابان پاکستان در میان انبوه سفارش‌های دیگر با او به تفکیک و گروه‌بندی نقوش خطوط می‌پرداختم، به گونه‌ای که هم من کارم را پیش می‌بردم و هم او از همان نقوش در ساخت نشان شهرداری تبریز استفاده می‌کرد. زمان سپری شد و من از پایان‌نامه‌ام دفاع کردم و استاد میمن چندین نشانه فاخر و بسیار زیبا خلق کرد که با نهایت تأسف شهردار وقت و مشاورانش ترجیح دادند از آن نشانه‌ها استفاده نکنند و من همیشه این حسرت را با خود همراه دارم و بر کج‌سلیقگی سیستم اداری در ایران که شاهکار یک استاد تراز اول را این‌گونه مورد بی‌مهری قرار می‌دهند، افسوس می‌خورم.

نماهنگ

